ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1 — ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι'- ΑΡ. 10-111

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
Β΄ ΤΟΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ
21
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1935
Ἀνατολή ἡλίου 7.10΄—Δύσις 6.08΄
Τιμοθέου ἐν Συμβ., Εὐσταθίου ἐπ.
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: Μεγ. 12.5, ἐλαχ. 5.2.
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς.
Θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 766.6

ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΣΧΙΣΜΑ

Αἱ βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες ἀσχολοῦνται ἀπό τινος μετ' ἐπιμονῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἄρσεως τοῦ σχίσματος, οἱ δὲ ἐκκλησιαστικοὶ κύκλοι τῆς Σόφιας ἀναπτύσσουν ἀξιοσημείωτον σχετικὴν δραστηριότητα. Οὕτως ὁ γραμματεὺς τῆς Βουλγαρικῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπίσκοπος Στοβίων Βόρις πρόκειται νὰ ἐπισκεφθῇ προσεχῶς τὸ Βουκουρέστιον καὶ τὸ Βελιγράδιον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ ὑποστήριξις τῶν Αὐτοκεφάλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Νοτιοσλαυΐας ὑπὲρ τῶν Βουλγαρικῶν ἀπόψεων περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἄρσεως τοῦ σχίσματος τούτου. Συγχρόνως καλλιεργεῖται ἐντατικῶς ἐν Σόφιᾳ ἡ προσέγγισις τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν Σερβικήν, ἐντὸς τῶν προσεχῶν δὲ ἡμερῶν ὁ Σέρβος μητροπολίτης Νύσσης Δοσίθεος θὰ μεταβῇ εἰς τὴν Βουλγαρικὴν πρωτεύουσαν, διὰ νὰ συνεργασθῇ μετὰ τῆς Συνόδου τῆς Σόφιας διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ προγράμματος τῆς ἐπισκέψεως Σέρβων κληρικῶν εἰς Σόφιαν καὶ Τίρνοβον, ἐπὶ τῷ ὀργανουμένῳ πανηγυρισμῷ τῆς μνήμης τοῦ Σλαύου ἁγίου Σάββα.

Ἡ ὑπόθεσις τῆς ἄρσεως τοῦ Βουλγαρικοῦ σχίσματος εἶνε ἤδη ἀρκετὰ γνωστή. Κυρίως εἰπεῖν, σχίσμα δογματικὸν δὲν ὑφίσταται. Οἱ Βούλγαροι εἶνε ὀρθόδοξοι κατὰ πάντα, ὅπως καὶ οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Ρουμᾶνοι. Τὸ σχίσμα των εἶνε μόνον κανονικὸν καὶ διὰ τοῦτο εἶνε εὔκολον νὰ ἀρθῇ. Ἡ ἄρσις του ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὸ ὁποῖον κατ' ἀρχήν, κρίνον ὅτι ἔπαυσαν πλέον ὑφιστάμενοι οἱ λόγοι, διὰ τοὺς ὁποίους οἱ Βούλγαροι ἐκηρύχθησαν σχισματικοί, δέχεται τὴν ἄρσιν αὐτήν, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αὕτη θὰ ἔχῃ χαρακτῆρα ἐπανόδου τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν κανονικότητα, κατὰ τρόπον ἐμφαίνοντα, ὅτι ἀνεγνώρισε τὸ πρότερον παῖσμά της. Ἐννοεῖται, ὅτι ὑπάρχει διάθεσις νὰ διευκολυνθῇ τοῦτο κατὰ πάντα νόμιμον καὶ δυνατὸν τρόπον, πρὸς τοῦτο δὲ ἀνετέθη πρὸ καιροῦ ἡ σχετικὴ μεσολάβησις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἱεροσολύμων.

Διὰ νὰ κατανοηθῇ τὸ ὀρθὸν καὶ δίκαιον τῆς θέσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, εἶνε ἀναγκαία μία συνοπτικὴ ἀναδρομὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ σχίσματος. Περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, οἱ Σλαῦοι ἱεράρχαι τῆς Βαλκανικῆς, ὑπείκοντες εἰς ὑποδείξεις τῆς Ἑν Πετρουπόλει Πανσλαυϊστικῆς Ἑταιρείας, ἐπεχείρουν νὰ ἐκσλαυΐσουν τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὸ ὁποῖον, ἐν τούτοις, οὐδέποτε ἠρνήθη νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν χειροτονίαν Σλαύων ἱεραρχῶν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἡ ὁποία ἀπετέλει τότε ἐπαρχίαν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ εἰς τὴν βορειοδυτικὴν Μακεδονίαν. Οὕτω περὶ τὸ 1860 ὑπῆρχον 11 Βούλγαροι ἀρχιερεῖς, ἀνήκοντες εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἀχυγραμματεὺς δὲ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἦτο ὁ Βούλγαρος ἀρχιμανδρίτης Δοσίθεος, ὁ μετέπειτα μητροπολίτης Σαμοκόβου. Ἀλλ' οἱ Βούλγαροι ἱεράρχαι ἠξίουν νὰ ἔχουν Βουλγαρικὴν ἐθνικὴν ἐκκλησίαν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ κατὰ τὸ Πάσχα τοῦ 1860 ὁ Βούλγαρος ἐπίσκοπος Ἰλαρίων, λειτουργήσας εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει βουλγαρικὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου δὲν ἐμνημόνευσε τοῦ Πατριάρχου, χειροτρηθεὶς διὰ τοῦτο ἐπιδεικτικῶς παρὰ τοῦ ἐκκλησιάσματος. Μετ' ὀλίγον ἐκήρυξεν ἑαυτὸν ἀρχηγὸν τῆς Βουλγαρικῆς Ἐθνικῆς Ἐκκλησίας. Τὸν Φεβρουάριον τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1861, ὁ τότε Πατριάρχης Ἰωακεὶμ ὁ Βος συνεκρότησε μεγάλην Σύνοδον ἐκ πρώην οἰκουμενικῶν πατριαρχῶν, ἐκ τῶν πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς, ἐκ τῶν συνοδικῶν καὶ ἐκ τῶν παρεπιδημούντων εἰς τὴν Πόλιν ἀρχιερέων, ἡ ὁποία καθήρεσε τοὺς ἀπειθεῖς καὶ ἀποστάτας Βουλγάρους ἱεράρχας, οὐ εἶχον συνταχθῆ πρὸς τὸν Ἰλαρίωνα. Οἱ Βούλγαροι ἐζήτησαν νὰ μετέχῃ ὁ Βουλγαρικὸς λαὸς τῆς ἐκλογῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου «καὶ πολλὰ ἄλλα ἀπαράδεκτα, διὰ νὰ ἐκθέσουν δὲ τὸ Πατριαρχεῖον, ὅταν ἡ Κρήτη ἐπανεστάτησε κατὰ τὸ 1866, ἔσπευσαν νὰ καθυποβάλουν εἰς τὸν Σουλτᾶνον τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀφοσιώσεως των, καταδικάζοντες τοὺς «ἀντάρτας Ἕλληνας».

Ἐπὶ τῶν διαδόχων τοῦ Ἰωακεὶμ πατριαρχῶν Σωφρονίου καὶ Γρηγορίου τοῦ ΣΤ' τὰ πράγματα ἐξηκολούθουν νὰ ὀξύνωνται λόγῳ τῆς βουλγαρικῆς προκλητικότητος. Οἱ Βούλγαροι ἱεράρχαι συνέπηξαν κατὰ τὸ 1868 εἰς τὸ Ὀρτάκιοϊ, πρόαστειον ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου, μίαν ἐκκλησιαστικὴν παρασυναγωγὴν καὶ οἱ μετασχόντες αὐτῆς μητροπολῖται παρητήθησαν ἀπὸ τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον καὶ ἐδήλωσαν ὅτι μεταθέτουν τοὺς ὅρκους των καὶ τὴν ὑποταγήν των εἰς τὴν ἀρχαίαν Αὐτοκέφαλον Βουλγαρικὴν Ἐκκλησίαν. Συγχρόνως ἡ Ὑψηλὴ Πύλη, διὰ λόγους πολιτικοὺς, ἐξέδωκε, τὴν 27ην Φεβρουαρίου 1871, φιρμάνιον, διὰ τοῦ ὁποίου ἱδρύετο μία ἰδιαιτέρα Βουλγαρικὴ Ἐκκλησία, ὑπὸ ἕνα ἔξαρχον. Καὶ ἐπὶ πατριάρχου Ἀνθίμου τοῦ ΣΤ', τὴν 16ην Σεπτεμβρίου 1872, μετὰ δωδεκαετῆ καρτερίαν, μακροθυμίαν καὶ ὑπομονὴν, ἡ σύνοδος τῶν Ὀρθοδόξων Πατριαρχῶν καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, ὁμοῦ μετὰ 25 ἀρχιεσέων, ἐκήρυξε «σχισματικοὺς καὶ ἀλλοτρίους τῆς τοῦ Χριστοῦ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας» τοὺς ἀποσχισθέντας τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ πήξαντας ἀντικανονικὴν παρασυναγωγὴν Βουλγάρους ἱεράρχας.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται ὅτι τὸ σχίσμα ὠφείλετο εἰς τοὺς Βουλγάρους ἀρχιερεῖς. Ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως ζητεῖ ὅπως ἡ ἄρσις του προέλθῃ κατόπιν αἰτήσεως τῆς Αὐτοκεφάλου Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας, ἐπανορθούσης, τρόπον τινά, ἓν παλαιὸν σφάλμα, διὰ τὸ ὁποῖον ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία εἶνε διατεθειμένη νὰ παράσχῃ πλήρη συγγνώμην. Οἱ Βούλγαροι, ὅμως, ἐπιθυμοῦν νὰ μὴ ὁμολογηθῇ, οὔτε ἐκ τῶν ὑστέρων ὅτι ὑπῆρξε ποτὲ σφάλμα τι ἐκ μέρους τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας. Ζητοῦν δηλαδὴ, τὴν ἐκ μέρους τοῦ Πατριαρχείου ἀναγνώρισιν τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας των ὡς κανονικῶς ὑφισταμένης, ἄνευ οὐδενὸς ὑπαινιγμοῦ διὰ τὸ παρελθόν. Πρὸς τοῦτο δὲ καταβάλλεται ποσσάθεια ὅπως αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Νοτιοσλαυΐας ἀσκήσουν ἠθικὴν πίεσιν εἰς τὸ Φανάριον, καλλιεργεῖται δὲ ἐκ Σόφιας καὶ μία προσπάθεια ἀμισθρητήσεως τοῦ κύρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Τὸ Πατριαρχεῖον — λέγουν οἱ ἐν Σόφιᾳ — ἀπέμεινε μία ἁπλῆ χωροεπισκοπὴ ἐν Κωνσταντινουπόλει, χωρὶς ἱερασχίαν μὲ ἕδρας ποιμαντικάς. Κατὰ συνέπειαν, διατί νὰ δικαιοῦται νὰ ἡγῆται τῆς ὅλης Ὀρθοδοξίας, ἐνῷ οἱ πατριάρχαι τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Νοτιοσλαυΐας ἡγοῦνται πολυμίου ἀριθμουμένου εἰς πολλὰ ἑκατομμύρια ψυχῶν καὶ ἔχουν ἐλευθερίαν δράσεως καὶ ἐκδηλώσεως, τῆς ὁποίας στερεῖται σήμερον ὁ Τοῦρκος Ὀπήκοος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης;

Αὐτὴ εἶνε ἡ θέσις τοῦ ζητήματος σήμερον καὶ τοιαῦται αἱ διαθέσεις τῆς Βουλγαρικῆς Ἱεραρχίας. Καὶ ἐπειδὴ τὸ ζήτημα εἶνε λίαν πιθανὸν νὰ κινηθῇ συντόνως μετ' οὐ πολύ, ἡ Ἑλληνικὴ δημοσία γνώμη εἶνε ἀνάγκη νὰ γνωρίζῃ ἐπακριβῶς μίαν κατάστασιν, ἐγκυμονοῦσαν ἴσως νέας δοκιμασίας διὰ τὴν πρωτόθρονον Ἐκκλησίαν τῆς Ὀρθοδοξίας.

ΘΡΟΝΟΣ, ΕΡΩΣ, ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΔΙΗΥΘΥΝΕ ΤΑΣ ΤΥΧΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

ΜΙΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

57ον

Ἡ Κατερίνα δὲν εἶχε τὰς διεστραμμένας προτιμήσεις τῆς Ἐλισάβετ, ἡ ὁποία ἔτρεφε χιλιάδας βατράχων εἰς μίαν εἰοικὴν οεξαμενὴν τοῦ κήπου των ἀνακτόρων.

Ἡ Ἐλισάβετ διῆγε βίον ἀκανόνιστον, ἐκοιματο σχεδὸν ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν, ἠγρύπνει τὴν νύκτα καὶ δὲν εἰχεν ὡρισμένας ὥρας διὰ κάθε ἀπασχολησίν της. Τοὐναντίον, ἡ Κατερίνα ἦτο ἡ προσωποποίησις τῆς ἀκριβείας. Ἐκοιμᾶτο πάντοτε ἐνωρίς, ἐξύπνα κατὰ τὴν αὐγὴν καὶ εἰργάζετο μεθοδικῶς καὶ μὲ πρόγραμμα. Ἡ Ἐλισάβετ ἐμέθα συχνά. Ἡ Κατερίνα ἦτο ἐγκρατεστάτη, ἔτρωγεν ὀλίγον καὶ δὲν ἔπινε παρὰ μόνον δύο δάκτυλα κρασὶ μετὰ τὸ μεσημβρινὸν φαγητόν. Τόσον εἰς τὸ ἰδιαίτερον περιβάλλον της, ὅσον καὶ εἰς τὰς δημοσίας ἐμφανίσεις της, ἦτο αὐστηροτάτη καὶ δὲν ἐπέτρεπε μίαν ἀνάρμοστον ἢ ἀπρεπῆ λέξιν. Καὶ αὐτὸ ὄχι ἐξ ὑποκρισίας, διότι ποτέ της δὲν ἔκρυψε τοὺς ἐρωμένους της, καὶ μόλις εὑρίσκετο μαζί των, μέσα εἰς τὸ δωμάτιόν της, ἐπέτρεπε τὰ πάντα.

Ἡ Κατερίνα εἶχε μεγάλον χαρακτῆρα, ὄχι ὅμως καὶ μεγάλην διάνοιαν. Καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία ἄλλως τε ἀνεγνώριζεν ὅτι δὲν ὑπῆρξε «πνεῦμα δημιουργικόν». Ὅπως καὶ εἰς τὸν ἔρωτα, ἔτσι καὶ εἰς τὰς ἰδέας καὶ τὰς ἀρχάς, δὲν ὑπῆρξε ποτὲ σταθερά. Εἰς τὴν ζωήν της, τόσον τὴν αἰσθηματικήν, ὅσον καὶ τὴν πολιτικήν, δὲν ὑπάρχουν ἀπλανεῖς ἀστέρες. ἀλλὰ κομῆται, καὶ κατὰ περίεργον σύμπτωσιν, ἂν καὶ Γερμανὶς τὴν καταγωγήν, ἀπηχθάνετο τὴν δογματολογίαν καὶ τὰς θεωρίας. Κατὰ τὴν γνώμην της, οἱ δογματολόγοι, ἐκεῖνοι δηλαδὴ οἱ ὁποῖοι προσκολλῶνται εἰς μίαν θεωρίαν καὶ πιστεύουν ὅτι πέραν αὐτῆς δὲν ὑπάρχει τίποτε, εἶνε τσαρλατάνοι. Ἀπηχθάνετο τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος διπλωμάτας, διότι, ὅπως δὲν παρέλειπε ποτὲ νὰ τὸ λέγῃ καὶ ἐμπρός των ἀκόμη ἦσαν ἡ προσωποποίησις τῆς ἠλιθιότητος. Καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ εἰς τὴν διπλωματίαν δὲν ὑπῆρχον δι' αὐτὴν προκαθωρισμένα προγράμματα καὶ σταθερὰ συστήματα. Τὸ ἀπρόοπτον, ὁ αὐτοσχεδιασμὸς καὶ τὸ πρόχειρον ἦτο δι' αὐτὴν τὸ πᾶν. Καὶ εἰς τὴν στρατηγικήν, ἔλεγε, δὲν χρειάζεται τίποτε περισσότερον. Δι' αὐτὸ ἐθεώρει ὡς τέλειον καὶ ἔμπειρον ναύαρχον τὸν Ἀλέξιον Ὀρλώφ, ὅταν διὰ πρώτην φορὰν ἐπάτησε τὸ πόδι του ἐπάνω εἰς καράβι, πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον δὲν εἶχεν ἄδικον, ὅπως ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων, διότι ὁ Ὀρλὼφ κατήγαγε μίαν μεγάλην κατὰ θάλασσαν νίκην.

Μὲ μίαν λέξιν, ἡ Κατερίνα ἦτο ἐμπειρική, ὅπως ἄλλως τε μαρτυρεῖ καὶ ὁ περίφημος ὁρισμός της: «Ὅλη ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη βασίζεται εἰς τρία πράγματα: τὴν τύχην, τὴν εὐκαιρίαν καὶ τὴν σύμπτωσιν». Συνεπῆς πρὸς τὴν θεωρίαν αὐτήν, ἀπηχθάνετο τὴν ἰατρικὴν καὶ τοὺς ἰατροὺς καὶ εἶχε πολὺ μεγαλυτέραν ἐμπιστοσύνην καὶ πεποίθησιν εἰς τὸν πρῶτον τυχόντα κομπογιαννίτην, παρὰ εἰς τὸν πλέον διάσημον ἰατρόν.

«Ὅλοι οἱ ἰατροὶ καὶ ὅλοι οἱ χειρουργοί, διεκήρυσσε, δὲν εἶνε ἄξιοι διὰ τίποτε», δι' αὐτὸ δὲ ὅταν ἠσθένησεν ἀπὸ βαρείας μορφῆς κωλικούς, ἀντὶ νὰ φωνάξῃ τοὺς ἰατρούς, ἐκάλεσε τὸν μητροπολίτην τῆς Πετρουπόλεως Πιέτρωφ, ὁ ὁποῖος τὴν ἐθεράπευσε περιτυλίξας ὁλόκληρον τὸ σῶμα της μὲ μαξιλάρια γεμᾶτα ἀπὸ χαμομήλι.

Ἂν καὶ Γερμανὶς τὴν καταγωγήν, ἠγάπησεν ἐν τούτοις ὅσον κανεὶς Ρῶσσος τὴν Ρωσσίαν. Ὁ ρωσσικὸς λαός, αἱ ἀρεταί του, ὅπως καὶ τὰ ἐλαττώματά του, ἀπετέλεσαν διὰ τὴν Κατερίναν ἀντικείμενον βαθείας μελέτης εἰς ὅλην της τὴν ζωήν καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ βίου της ὑπῆρξεν ἀναμφισβητήτως ἡ ἀνάπτυξις τοῦ λαοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ μοῖρα τὴν ἐκάλεσε νὰ βασιλεύσῃ. Ὄχι μόνον αἱ πολιτικαὶ καὶ αἱ διοικητικαὶ της πράξεις, ἀλλὰ καὶ ἡ πλέον ἀσήμαντος ἐνέργειά της, τὸ κάθε τι ποὺ ἔκαμνε καὶ ἔλεγεν, ἔφερον ἔκδηλον τὴν σφραγῖδα τῆς φροντίδος αὐτῆς.

(Ἀκολουθεῖ)

Πτερόεντα

Ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς

Ἡ κουβέντα ἄνοιξε γύρω στὸ ζήτημα ποὺ ἤγγιγα τὶς τελευταίες τοῦτες ἡμέρες: Τί τρέχει μὲ τὴν κατσούφα τῶν Ἀθηναίων.

— Λοιπὸν ἐδιάβασα αὐτὰ ποὺ σᾶς ἔγραψε ὁ ἀναγνώστης σας προχθὲς, εἶπε ἡ οἰκοδέσποινα. Ὅλα αὐτὰ εἶνε σωστά, μόνο ποὺ ἀποτελοῦν μέρος ἀπὸ τὶς αἰτίες ποὺ κάμουν τόσον πένθιμη τὴ φάτσα τῶν Ἀθηναίων στοὺς δρόμους. Εἶνε βέβαιον πὼς ἡ ἀναρχία ποὺ χαρακτηρίζει τὴν κοινωνικὴ καὶ τὴν κρατικὴ ζωή μας ἐκδηλώνεται καὶ ἐπιδεικνύεται κυρίως μέσα στοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας, ὡς εἶδος ἐθνικὸν προϊόν. Καθένας περπατάει στὰ πεζοδρόμια ἢ στὴ μέση τοῦ δρόμου, ὅπως θέλῃ τὸ κέφι του καὶ ὅπου θέλει. Στέκεται ὅταν τοῦ καπνίσῃ καὶ ἐμποδίζει τὴν κυκλοφορία τῶν ἄλλων. Συγκρούεται μὲ ὅλους. Ἀνεβαίνει μέσα σὲ ἕνα ρεῦμα ἀνθρώπων ποὺ κατεβαίνουν καὶ τάνάπαλιν. Περνᾶ τροχάδην ἐμπρὸς εἰς τὰ ἐν κινήσει αὐτοκίνητα. Κατεβαίνει ἀνάποδα ἀπὸ τὰ τράμ. Καπνίζει σὰν καμίνι μέσα στὰ κλειστὰ λεωφορεῖα. Φτύνει ἔξω ἀπὸ τὸ μανδῆλι του ἢ φτερνίζεται καταπρόσωπό σας. Ὅλα αὐτά, τὰ ὁποῖα τὸ Κράτος μὲ τὰ ἐπίσημα ὄργανά του παρακολουθεῖ ὡς φυσικὰ καὶ νόμιμα, δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ κάμουν δύσθυμον τὸν καθένα ποὺ θὰ ἀναγκασθῇ νὰ διαγκωνισθῇ μὲ ὅλον αὐτὸν τὸν κακομαθημένον ρωμηόκοσμον. Ὅσον διὰ τὰ αὐτοκίνητα «ποὺ περνοῦν σύμμικτα καθ' ὅλον τὸ πλάτος τῶν λεωφόρων», εἶνε μιὰ ἀλήθεια δυστυχῶς ποὺ ἐμφανίζει τὴν πρωτεύουσάν μας μὲ ὅλην της τὴν βαλκανικὴν τοαπατσουλιάν. Ἐδιάβασα τὶς προάλλες, πάλι μέσα στὴν «Πρωΐαν», τὰ πατριωτικὰ καὶ ἄδικα παράπονα ἑνὸς Ἕλληνος, ποὺ ζῇ στὴν Γερμανία καὶ ἐδιάβασε τὰς ἐντυπώσεις ἑνὸς κινηματογραφικοῦ ἠθοποιοῦ ποὺ πέρασε ἀπὸ τὴν πόλιν μας. Εὐτυχῶς τὶς εἶχε μεταφράσει αὐτὸς ὁ ξενητεμένος Ἕλλην τὰς περὶ οὗ ὁ λόγος φοβερὰς καὶ τρομερὰς ἐντυπώσεις τοῦ ξένου, κ' ἔτσι τὶς ἐδιαβάσαμε καὶ ἐμεῖς. Τί ἔλεγαν; Πῶς εἶνε καταπληκτικὸ πρᾶγμα γιὰ ἕναν ποὺ πρωτοέρχεται στὴν Ἀθήνα ὁ ἄσκοπος καὶ φοβερὸς θόρυβός της. Ψέμματα; Ὅλα βρυχῶνται, οὐρλιάζουν, κουδουνίζουν, σαλπίζουν, μουγκρίζουν, σφυρίζουν, ὀγγανίζουν καὶ θελάζουν μέσα στοὺς δρόμους μας. Χωρὶς λόγον, χωρὶς σκοπόν. Ἔτσι γιὰ φασαρία. Ὅλοι οἱ Ρωμηοὶ θέλουν νὰ κάμουν φασαρία γύρω των. Καὶ καθένας προσπαθεῖ νὰ ξεπεράσῃ εἰς θόρυβον τὸν ἄλλον. Τὰ αὐτοκίνημά μας—τὸ γράφει καὶ αὐτὸ ὁ Γερμανὸς καλλιτέχνης— περνοῦν ὄχι τὸ ἕνα πίσω ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἀλλὰ «ὅπου ἔχει μέρος»! Εὑρίσκω πὼς ἡ ἔκφρασις εἶνε ἀκριβεστάτη. Ὅπου χωρᾶ ἕνα ἀμάξι τρυπώνει. Πουθενὰ αὐτὸ δὲν ἐπιτρέπεται ἔξω ἀπὸ τὴν ἀναρχουμένην πρωτεύουσαν τῆς ἀναρχουμένης ρωμηοσύνης...

—"Ολα αὐτὰ δὲ θὰ μποροῦσαν νὰ διορθωθοῦν; ρώτησε κάποιος. Καὶ ὁ ἴδιος ἀπήντησε: Νομίζω ναί, ἀφοῦ ὅλοι μας τὰ βλέπουμε καὶ τὰ ἀναγνωρίζουμε ὡς μίαν κατάστασιν βαρβαρότητος.

Ἐπενέβην εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ὑπενθύμισα εἰς τὴν οἰκοδέσποιναν τὴν ὁπόσχεσίν της νὰ μᾶς εἰπῇ τί ἄλλο ἀκόμη, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν περιπατητικὴν ἀναρχίαν τῶν Ἀθηνῶν εἶνε, κατὰ τὴν κρίσιν της, ἐκεῖνο ποὺ προκαλεῖ τὴν ἐκνευρισμένην ἐμφάνισιν τῶν κατοίκων της.

— Ἐννοοῦσα τὶς ἐφημερίδες ποὺ κηρύττουν τὸ μῖσος, εἶπεν ἡ κυρία. Καὶ εἶνε ἕνα πλῆθος φύλλα ἀπ' αὐτά, ποὺ ἐμυρίσθηκαν ὅτι τὸ ἐυέξαπτον τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἕλληνος εἶνε ἕνα περίφημο χωράφι πρὸς δραχμοκαλλιέργειαν καὶ δραχμολογίαν. Καὶ τὸ σπέρνουν καὶ τὸ θερίζουν αὐτὸ τὸ χωράφι μὲ ἡσυχη συνείδηση. Ὅλοι οἱ τίτλοι φωνάζουν καὶ σελληνιάζονται σὰν μανιακοὶ τοῦ Ψυχιατρείου. Ὅλες οἱ εἰκόνες στάζουν κόκκινο μελάνι. Κρεμάλες, ὄργια, ἀντερα χυμένα, βδελυρότητες, αἱμομιξίες, θιασμοί, παιδοκτονίες, πατροκτονίες, σαδισμοί. Ἀπὸ τὴν πρώτη σελίδα ἔως τὴν τελευταία ἀστυνομικὴ εἴδηση. Ἐκτὸς τούτου οἱ τρομπέτες τοῦ πολιτικοῦ πάθους. Ἀπὸ παντοῦ προτρέπουν εἰς τὸ μῖσος, εἰς τὴν ἐκδίκησιν. Ἄλλοτε εἴχαμε μόνον τοὺς Βενιζελικοὺς καὶ τοὺς ἀντιβενιζελικοὺς ποὺ ἐτρώγοντο. Τώρα ἔχουμε καὶ τοὺς κομμουνιστὰς ποὺ τρίζουν τὰ δόντια των ἐναντίον ὅλων τῶν αἱρετικῶν τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἔχουμε κατόπιν τοὺς φασίστας, οἱ ὁποῖοι φωνάζουν καὶ ξιφουλκοῦν ἐναντίον ὅλων τῶν ἀριστερῶν συλλήβδην καὶ ἀθρόως, τοὺς παλαιοημερολογίτας, ποὺ χαλοῦνε τὸν κόσμο. Καὶ στὸ τέλος...

— Στὸ τέλος, συνεπλήρωσα, ἐχομεν τοὺς ἀστυφύλακας, οἱ ὁποῖοι δέρνουν ἐν χορῷ ὅλους μαζὶ τοὺς Ἕλληνας. Βενιζελικοὺς, ἀντιβενιζελικοὺς, θεοκόφρονας, κομμουνιστάς, ἀριστεροὺς, ζερβοδέξιους (ὑπάρχουν καὶ τέτοιοι καὶ εἶνε οἱ περισσότερον κατάτοπισμένοι), παλαιοημερολογίτας, νεοημερολογίτας.

— Βλέπετε λοιπόν; λέγει ἡ οἰκοδέσποινα. Ἔ, ὅλα αὐτὰ νομίζω πὼς δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ δημιουργήσουν τὴν αἰσιόδοξον καὶ χαρωπὴν ἀτμόσφαιραν ποὺ ζητεῖτε νὰ μᾶς ἐπιθάλετε ἐν ὀνόματι τοῦ γελαζούμενου οὐρανοῦ καὶ τῆς ἐξαισίας Ἀττικῆς, ποὺ μᾶς περιθάλλει μὲ ἕνα τόσον χαριτωμένον περίγραμμα καὶ τόσην λαμπρότητα εὐθύμων χρωμάτων.

Ἀπελογήθην:

— "Ολα αὐτὰ τὰ εὑρίσκω σωστὰ καὶ δίκαια, ἀγαπητὴ μου κυρία. Ἐν τούτοις ἐπιμένω εἰς τὸ ἑξῆς: Νὰ καλλιεργοῦμε μέσα μας τὴν χαρούμενη διάθεση τῆς ζωῆς, ὁπότε παραμερίζονται μόνες τους ὅλες αὐτὲς αἱ ἀθλιότητες. Ἀπὸ ἐμᾶς ἐξαρτᾶται τὸ πῶς θὰ τὴ δοῦμε τὴ ζωή, γιατὶ ἡ ζωὴ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν εἶνε κάτι οὐδέτερον. Οὔτε καλὸ οὔτε κακό. Εἶνε ὅμως καλή, ἀσφαλῶς καλή, γιὰ ἕνα καλόν.

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΑΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑΙ ΖΥΜΩΣΕΙΣ

Η ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΙΚΗ ΑΝΤΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

Ο ΦΟΝ ΝΩΥΡΑΤ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ;

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Φεβρουάριος.— Ἀναμφισβητήτως, τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον συγκεντρώνει τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὴν προσοχὴν ὁλοκλήρου τῆς εὐρωπαϊκῆς κοινῆς γνώμης εἶνε αἱ ἀρξάμεναι διπλωματικαὶ ζυμώσεις κατόπιν τῶν τελευταίων ἀγγλογαλλικῶν συνομιλιῶν τοῦ Λονδίνου. Καὶ δικαίως, ἄλλως τε, ἀφοῦ ἐκ τῆς ἐπιτυχοῦς ἐκβάσεως τῶν θὰ ἐξαρτηθῇ τὸ ἄμεσον μέλλον τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἂν αἱ διπλωματικαὶ συνεννοήσεις αἱ διεξαγόμεναι μεταξὺ Λονδίνου καὶ Παρισίων ἀφ' ἑνὸς καὶ Βερολίνου ἀφ' ἑτέρου, καταλήξουν εἰς μίαν ἐπάνοδον τῆς Γερμανίας εἰς τὴν Κ.Τ.Ε. καὶ εἰς τὴν συμμετοχὴν της εἰς τὰς διεθνεῖς συνεννοήσεις καὶ διασκέψεις—ἀπὸ τὰς ὁποίας ὡς γνωστὸν ἀπέχει σήμερον—τοῦτο θὰ ἀποτελέσῃ σπουδαῖον βῆμα προόδου. Ἤδη, ἡ Γερμανία ἀπήντησεν εἰς τὴν ἀγγλογαλλικὴν διακοίνωσιν, κατόπιν μακρᾶς σχετικῶς καθυστερήσεως, διακηρύξασα τὴν προθυμίαν της νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὸ ἀεροπορικὸν σύμφωνον, διατυπώσασα ὅμως ὡρισμένας ἐπιφυλάξεις ὅσον ἀφορᾷ ἄλλα κεφάλαια τῆς διακοινώσεως καὶ δὴ τὸ περὶ ἀνατολικοῦ συμφώνου. Ἐπίσης ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐνθυμούμεθα εἶνε ὅτι ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα τῆς διεξαγωγῆς ἀμέσων ἀγγλογερμανικῶν διαπραγματεύσεων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔσχεν εὐμενῆ ἀντίκτυπον ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ὑπολείπεται, λοιπὸν, ἡ ἀγγλογαλλικὴ ἀνταπάντησις εἰς τὴν γερμανικ

Θεάματα

ΕΘΝΙΚΟΝ. «Ο Βασιλιάς».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Κερίκιας».
ΑΛΗΚΗΣΣ. «Γλυπτόφιλο Λύ». «Μπαντίκος Αρ'γυρόπουλος».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Η Ζωρζοπούλα».
ΦΟΙΝΙΞ. (Ξενς Α. Φεφάλιο). «Δόκιμος Φ. Πρόκιν».
ΠΑΛΑΣ ΠΑΛΗΝΟΥ. «Ξεχ' κάι κόπιαν. Δόκιμος Φ. Πρόκιν».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ιλιοτιανός». Β' ΕΒΔομάς.
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ο' Λάλιος». Ο'λιόλιος.
ΟΡΦΕΥΣ. «Ξέρε πολ δέν θ' ' '

5η ΠΡΩΪΝΗ

ΑΙ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ο ΣΕΡ ΤΖΩΝ ΣΑΪΜΟΝ ΕΙΣ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 20. ('Αθην. Πρακτ.). — 'Αγγέλλεται έκ Λονδίνου, ότι τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ ἐξετάσῃ τὸ ἐνδεχόμενον τῆς διεξαγωγῆς ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεων μετὰ τοῦ Βερολίνου ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι ἡ Γερμανία θ' ἀπεσαφήνιζε προηγουμένως τὴν στάσιν της εἰς τὸ ζήτημα τῶν συμφώνων ἀσφαλείας, τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ τῆς ἐπανόδου της εἰς τὴν Γενεύην, εἰς τρόπον ὥστε γενικὴ συμφωνία νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ ἐφ' ὅλων τῶν σημείων τῆς ἀγγλογαλλικῆς δηλώσεως τῆς 3ης Φεβρουαρίου. Πρὸ τούτου θ' ἀρχίσουν προκαταρκτικαὶ διαπραγματεύσεις μεταξὺ Γαλλίας καὶ 'Αγγλίας, τῶν ὁποίων ὁ τερματισμὸς θὰ ἐπέλθῃ κατὰ τὸ ταξίδιον τοῦ κ. Σάϊμον εἰς Παρισίους, ὅπερ θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν 28ην τρέχοντος.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 20. ('Αθην. Πρακτ.). — Οἱ ἀγγλικοὶ κοινοβουλευτικοὶ κύκλοι κρίνουν ὡς σημαντικὴν ἐξέλιξιν τῶν προσπαθειῶν πρὸς διακανονισμὸν τῆς εὐρωπαϊκῆς καταστάσεως τὴν πιθανὴν μετάβασιν τοῦ σὲρ Τζὼν Σάϊμον εἰς Βερολῖνον πρὸς ἀνασκόπησιν μετὰ τοῦ Χίτλερ τῆς ὅλης εὐρωπαϊκῆς καταστάσεως. Οὐδεμία εἰσέτι ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐλήφθη, ἀλλ' εἶνε προφανὲς ὅτι οἱ ἀρμόδιοι κύκλοι ἀποκλίνουν ὁλονὲν περισσότερον ὑπὲρ τῆς ἰδέας, ὅτι ἡ ἐπίσκεψις αὕτη θ' ἀπετέλει τὴν μᾶλλον φυσικὴν καὶ εὐκταίαν μέθοδον διὰ τὴν συνέχισιν τῶν διαπραγματεύσεων, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι θὰ ἠδύνατο βεβαίως ν' ἀποφέρῃ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἤτις εἶνε διατεθειμένη νὰ συνεχίσῃ τὰς προσπαθείας της, ἔστω καὶ ἀν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν δοκιμάζῃ ἀποθαρρύνσεις.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 20. ('Αθην. Πρακτ.).— Οἱ γαλλικοὶ κυβερνητικοὶ κύκλοι ἐδέχθησαν μετ' εὐμενείας τὴν χθεσινὴν ἀπόφασιν τῆς εἰδικῆς ἀγγλικῆς κυβερνητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προβλήματος τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἤτις, κατὰ τὰς μέχρι τῆς στιγμῆς πληροφορίας, ἐξέφρασε τὴν γνώμην ὅτι ἡ προσοχὴ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων δὲν πρέπει νὰ περιστραφῇ ἐπὶ ἑνὸς μόνον σημείου τῆς δηλώσεως τῆς 3ης Φεβρουαρίου, ἀλλ' ἐφ' ὅλων τῶν σημείων αὐτῆς. 'Η ἀλληλεξάρτησις τῶν διαφόρων σημείων τῆς δηλώσεως καὶ ὁ ταυτόχρονος διακανονισμὸς των ἀνταποκρίνεται πλήρως εἰς τὰς βλέψεις τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως. 'Η μόνη διαφορά, ἤτις ὑφίσταται εἰσέτι, εἶνε ἀν ἡ γαλλοβρεταννικὴ ἀνταπάντησις εἰς τὴν γερμανικὴν ἀπάντησιν, θὰ εἶνε μία κοινὴ διακοίνωσις τῶν δύο Δυνάμεων ἢ μία ἁπλῆ βεβαίωσις λήψεως, ἐν ἀναμονῇ τοῦ τερματισμοῦ τῶν ἰδιαιτέρων ἀγγλογερμανικῶν διαπραγματεύσεων. Κρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι δὲν θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἄμεσος ἐπίτευξις συμφωνίας ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου καὶ ὅτι ἴσως ἐπακολουθήσῃ νέα συνομιλία μεταξὺ Σάϊμον καὶ Λαβάλ κατὰ τὴν συνάντησίν των εἰς Παρισίους τὴν 28ην τρέχοντος, πρὶν ὅπερ ὅμως θεωρεῖται ἀπίθανον καὶ μᾶλλον ἡ ἀπόφασις θὰ ληφθῇ μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀγγλο-γερμανικῶν διαπραγματεύσεων.

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΕΩΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΛΩΣΕΩΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 20 ('Αθην. Πρακτ.). — 'Εδημοσιεύθη ἀργὰ τὴν νύκτα τὸ κείμενον τῆς ἐπιδοθείσης σήμερον Σοβιετικῆς διακοινώσεως εἰς Παρισίους καὶ Λονδίνον.

«'Η κυβέρνησις τῶν Σοβιὲτ — λέγει ἡ διακοίνωσις — δέχεται μεθ' ἱκανοποιήσεως τὴν ἀγγλογαλλικὴν δήλωσιν τῆς 3ης Φεβρουαρίου. 'Η κυβέρνησις τῶν Σοβιὲτ εἶνε τῆς γνώμης ὅτι, δοθέντος τοῦ ἀδυνάτου τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ἀφοπλισμοῦ, τὸ μοναδικὸν μέσον ἀντιδράσεως ἐναντίον νέου πολέμου εἶνε τὸ σύστημα τῶν περιφερειακῶν συμφώνων, ἱκανῶν νὰ παράσχουν τὴν ἐγγύησιν τῆς ἀμοιβαίας συνδρομῆς μεταξὺ τῶν Κρατῶν τῶν εἰλικρινῶς προσηλωμένων εἰς τὴν ἰδέαν τῆς εἰρήνης. Τὰ Σοβιὲτ ἐπληροφορήθησαν μεθ' ἱκανοποιήσεως ὅτι ἐξητάσθη εἰς τὸ Λονδῖνον τὸ σχέδιον τῆς συνομολογήσεως τοιούτων συμφώνων καὶ ἔχει τὴν γνώμην ὅτι τὸ περιφερειακὸν σύμφωνον, ἐφ' οὗ διεξήγαγον διαπραγματεύσεις κράτη τινὰ πρὸ τῶν συνομιλιῶν τοῦ Λονδίνου, θὰ τύχῃ τῆς δεούσης ὑποστηρίξεως. Μετὰ τὴν συμφωνίαν τοῦ Λονδίνου προκύπτει ὅτι ἡ ἰδέα τῆς τοχείας ἐφαρμογῆς ἀποτελεσματικῶν μέτρων ἐναντίον πάσης στρατιωτικῆς ἐπιθέσεως, ὑποστηρίζεται ἐκθύμως ὑπὸ τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας, Ἰταλίας, Σοβιὲτ, Μικρᾶς Ἀντάντ καὶ Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, ἤτοι ὑπὸ 365 ἑκατομμυρίων Εὐρωπαίων. Τὰ Σοβιὲτ ἐλπίζουν ὅτι ἡ συμφωνία τοῦ Λονδίνου θὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν κατὰ τρόπον ὁλοκληρωτικὸν ἐπὶ τοῦ ἐκπονηθέντος σχεδίου ἐκτελέσεώς της, ὅπερ ἀποτελεῖ καὶ τὸ ἀδιαίρετον.

ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΕΙΣ ΣΕΡΒΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 20. ('Αθην. Πρακτ.). — 'Αγγέλλεται ἐκ Βελιγραδίου, ὅτι προχθὲς χωρικοὶ ἐκ τοῦ χωρίου Σεμπίνζε, ἐλθόντες ὅπως ἀξιώσουν τὴν ἀπελευθέρωσιν τριῶν κρατουμένων συγχωριανῶν των, ἐπετέθησαν ἐναντίον τῶν χωροφυλάκων. 'Επηκολούθησεν ἀνταλλαγὴ πυροβολισμῶν, καθ' ἣν ἐφονεύθησαν 7 χωρικοὶ καὶ ἐτραυματίσθησαν 3. 'Εκ τῶν χωροφυλάκων ἐπίσης ἐτραυματίσθησαν ἔτεροι 3.

'Ο διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ἀντικατεστάθη.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 20. ('Αθην. Πρακτ.). — 'Αγγέλλεται ἐκ Βελιγραδίου, ὅτι, κατὰ τινας μὴ ἐπιβεβαιουμένας φήμας, νέαι ταραχαὶ ἐξερράγησαν σήμερον εἰς Σλαβόνσκυ Μπρόντ. Κατὰ τὰς αὐτὰς πάντοτε πληροφορίας, ὑπάρχουν νέα θύματα. Κατ' ἀνακοίνωσιν ἐπισήμου πηγῆς, ἀπόλυτος ἠρεμία ἐπεκράτησε σήμερον εἰς τὴν περιοχὴν Σλαβόνσκυ Μπρόντ. 'Η ἀναστρικὴ ἐπιτροπὴ μετέβη ἐπὶ τόπου ὅπως ἐνεργήσῃ ἔρευναν ἐπὶ τῶν χθεσινῶν γεγονότων. 'Ο ἱερεὺς Πράσκιτς, ὅστις παρώτρυνε χθὲς τὸ πλῆθος εἰς ἐξέγερσιν κατὰ τῶν χωροφυλάκων, συνελήφθη, καθαιρεθεὶς συγχρόνως ὑπὸ τῶν προισταμένων του ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν.

'Η ἐπιτροπὴ ἐξ ἄλλου τῆς ἐθνικῆς γιουγκοσλαυϊκῆς δράσεως «Σμπόρ», ἤτις κατηρτίσθη τὸν παρελθόντα 'Ιανουάριον διὰ τῆς συγχωνεύσεως διαφόρων ἐθνικιστικῶν ὁμάδων, ἀπεφάσισε νὰ κατέλθῃ εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 5ης Μαΐου μὲ ἰδίους συνδυασμούς.

Η ΑΡΣΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΣΧΙΣΜΑΤΟΣ

ΣΟΦΙΑ, 20 (Τηλεγραφικῶς). — 'Η «Ζορὰ» γράφει ὅτι ἡ 'Ιερὰ Σύνοδος τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας ἔλαβεν ἀνεπισήμους πληροφορίας, καθ' ἃς τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως ἀνεγνώρισεν ὅτι τὸ Βουλγαρικὸν Σχισμα ἔπρεπε ν' ἀρθῇ, καθόσον δὲν εἶνε δογματικόν, ἀλλ' ὀφείλεται εἰς λόγους, οἵτινες δὲν ὑφίστανται πλέον, καὶ ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον καθώρισεν ἤδη καὶ τὴν διαδικασίαν τῆς ἄρσεως τοῦ σχίσματος. Καὶ ἡ «Ζορὰ» ἐξακολουθεῖ ὅτι ἡ 'Ιερὰ Σύνοδος στοχεύει ἐπισημον ἐνέργειαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος, δηλοῖ ὅμως ὅτι διὰ τὴν Βουλγαρικὴν Ἐκκλησίαν σχίσμα δὲν ὑφίσταται καὶ ὅτι αὐτὴ διατελεῖ εἰς σχέσεις μεθ' ὅλων τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. 'Εὰν συνεπῶς ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐπιθυμῇ νὰ ἄρῃ τὸ σχίσμα, δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ὅταν θέλῃ.

'Η Βουλγαρικὴ ἐν τούτοις Ἐκκλησία δὲν δύναται ν' ἀποδεχθῇ οἱουσδήποτε ὅρους διὰ τὴν ἄρσιν τοῦ σχίσματος.

ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΙΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΚΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 20. ('Αθην. Πρακτ.).— Σήμερον περὶ ὥραν 14ην τὸ ἰταλικὸν ἀτμόπλοιον «Ρόντι» καὶ τὸ γιουγκοσλαυϊκὸν «Βίλα» τῆς ἑταιρείας «Ὠκεανία» συνεκρούσθησαν παρὰ τὴν Βενετίαν. 'Η σύγκρουσις ὑπῆρξε τόσον σφοδρά, ὥστε τὸ γιουγκοσλαυϊκὸν ἀτμόπλοιον «Βίλα» ἐβυθίσθη ἐντὸς δέκα λεπτῶν. 'Η σύγκρουσις ὀφείλεται εἰς τὴν ὀμίχλην. Τὸ ἰταλικὸν ἀτμόπλοιον περισυνέλεξε τὸ πλήρωμα τῆς «Βίλα». Τὸ βυθισθὲν ἀτμόπλοιον ἦτο ἐκτοπίσματος 5500 τόννων, ἐξετέλει δὲ τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ τῶν γιουγκοσλαυϊκῶν λιμένων καὶ τῶν Καναρίων νήσων. Φαίνεται ὅτι τέσσαρες ἄνδρες τοῦ πληρώματος τῆς «Βίλα» ἀπωλέσθησαν. Τὸ βυθισθὲν ἀτμόπλοιον μετέφερε 3600 τόννους λιπασμάτων καὶ 300 τόννους σίτου.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΑΠΟΠΕΙΡΑΝ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΟΤΙ ΔΕΝ ΘΑ ΑΝΑΒΛΗΘΗ

ΤΑ ΛΗΦΘΕΝΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΕΤΡΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΔΙΕΨΕΥΣΕ ΤΑ ΠΕΡΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΙΑΠΩΝΙΑΝ

'Ο κ. Βενιζέλος, λαβὼν γνῶσιν τῆς ἀναγραφείσης πληροφορίας, ὅτι πρόκειται νὰ ἐπιχειρήσῃ ταξίδιον εἰς 'Ιαπωνίαν, ἀπηύθυνε πρὸς τὰς φιλικάς του ἐφημερίδας τὸ ἀκόλουθον ἐκ Χανίων τηλεγράφημα:

«Τὴν στιγμὴν ποὺ ἀπειλούμεθα μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῆς τυραννίδος εἰς ἀπροκάλυπτον δικτατορίαν καὶ τὴν μοναρχικὴν παλινόρθωσιν, δὲν δύναμαι ν' ἀπομακρυνθῶ τῆς 'Ελλάδος τόσον πολύ, ὥστε νὰ εἶνε ἀδύνατος ἡ ἄμεσος ἐν περιπτώσει κινδύνου ἐπάνοδός μου».

'Ετηλεγραφήθησαν ἐπίσης ἐκ Χανίων καὶ αἱ ἀκόλουθοι νεώτεραι σχετικαὶ δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου:

«Γνωρίζετε ἤδη τὴν ἀπάντησίν μου εἰς τὰ φανταστικὰ δημοσιεύματα τῆς α'Εστίας». 'Η ἐπιχείρησις τοιούτου ταξιδίου θ' ἀνταπεκρίνετο βέβαια πρὸς ζωηρὸν πόθον μου ὑπὸ ἄλλας περιστάσεις. 'Αλλ' ἐπίστευα ὅτι ἡ σοβαρότης τῆς «'Εστίας», ἐὰν τῆς ἐπιτρέπῃ νὰ σχολιάζῃ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν μὲ ἔλλειψιν καλῆς πίστεως, μὲ μόνην ἔντιμον ἐξαίρεσιν τοῦ ζητήματος τοῦ ἐγκλήματος τῆς δης 'Ιουνίου, τῆς ἀπηγόρευσε νὰ χρησιμοποιῇ τὰς στήλας τῆς εἰδησεογραφίας της πρὸς διάδοσιν φανταστικῆς εἰδήσεως, ἡ ὁποία, ὑπὸ τὰς δεδομένας περιστάσεις, μὲ ἐμφανίζει ὡς ἱκανὸν τοιαύτης πολιτικῆς ἀνανδρίας, ὥστε, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπαπειλοῦνται κατὰ τῆς χώρας κίνδυνοι δικτατοριῶν καὶ μοναρχικῆς παλινορθώσεως, ν' ἀπομακρυνθῶ τόσον πολύ, ὥστε νὰ εἶνε ἀδύνατος ἡ ἐν περιπτώσει ἀνάγκης ἄμεσος ἐπιστροφή μου.»

Ο ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΥΑΣΜΩΝ

'Ο κ. Πρωθυπουργὸς παρεκάλεσε νὰ τονισθῇ, ὅτι πάντα τ' ἀναγραφόμενα ὡς πρὸς τὴν σύνθεσιν τῶν κυβερνητικῶν συνδυασμῶν κατὰ τὰς γερουσιαστικὰς ἐκλογὰς δὲν ἔχουσι ἐπίσημον τὴν προέλευσιν. Μέχρι τῆς στιγμῆς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν ἠσχολήθη μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος καὶ τὸν καταρτισμὸν τῶν συνδυασμῶν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς πρόκειται νὰ ἔχῃ ἰδιαιτέραν σύσκεψιν ἐντὸς τῶν ἡμερῶν μετὰ τῶν κ.κ. Κονδύλη καὶ Μεταξᾶ.

Λόγῳ τῶν δυσχερειῶν αἱ ὁποῖαι προέκυψαν εἰς τὸν συμβιβασμὸν τῶν ἐμφανισθεισῶν φιλοδοξιῶν διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν γερουσιαστικὸν συνδυασμὸν 'Ηλείας, ἡ διοίκησις τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κατέλῃξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ δώσῃ τὸ χρῖσμα οὔτε εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν κ.κ. Γόντικα καὶ 'Αναστασίου, οὔτε καὶ εἰς τὸν κ. Παπαδημητρίου, ὁ ὁποῖος θὰ ἐκθέσῃ ἐπίσης ὑποψηφιότητα.

Η ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΦΟΝΟΥ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν προσῆλθεν αὐθορμήτως πρὸ τοῦ Εἰσαγγελέως Πειραιῶς ὁ δράστης τοῦ προχθεσινοῦ κακουργήματος εἰς βάρος τῆς μνηστῆς του Ἑλένης Τσούγκα, 'Ηλίας Ζερβός, ὅστις ὁμιλῶν σχετικῶς εἶπεν ὅτι εἶχον ἀποφασίσει μετὰ τῆς μνηστῆς του ν' αὐτοκτονήσουν. Πρὸς τοῦτο μετέβησαν εἰς τὴν τοποθεσίαν «Σκιστὸ» ὅπου τὴν ἐπυροβόλησεν διὰ περιστρόφου ἐπαναειλημμένως οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἀπομείνουν σφαῖραι διὰ ν' αὐτοκτονήσῃ. 'Ακολούθως τὴν ὡδήγησεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μάμμης του, τὴν πρωΐαν δὲ τῆς ἑπομένης μετέβη διὰ νὰ προμηθευθῇ σφαίρας, μαθὼν ὅμως ὅτι κατεδιώκετο ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς μνηστῆς του ἐξηφανίσθη.

Κατὰ τὴν προαναφερεῖσαν ὁ δράστης παρεπλάνησε τὴν μνηστήν του τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς καὶ τὴν ὡδήγησε εἰς τὸ «Σκιστὸ» μὲ τὸν σκοπὸν νὰ τὴν κακοποιήσῃ ἐπειδὴ οἱ γονεῖς της ἐσκόπουν νὰ τὸν ἐκδιώξουν. 'Η νεᾶνις ἀντέστη καὶ ὁ Ζερβὸς ἐξήγαγε τὸ περίστροφον καὶ τὴν ἐπυροβόλησε τρεῖς φορὰς αὐτὴν εἰς τὴν κεφαλήν.

'Η 'Ελένη δὲν ἀπόλεσε τὰς δυνάμεις της. 'Ηγέρθη πρὸς στιγμὴν ἤπρασε ἕνα λίθον, τὸν ἐξεσφενδόνισεν ἐναντίον του καὶ ἐτράπη εἰς φυγήν. 'Εκεῖνος ἔσπευσε καὶ τὴν συνέλαβε, μολονότι δὲ ἦτο αἱμόφυρτος τὴν ὀπέβαλε εἰς δαρμόν. Κατόπιν τὴν ἐκακοποίησε καὶ τὴν ὡδήγησεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μάμμης του Μαρίας Μάρκου.

'Ο Ζερβὸς ἐντὸς τῆς σήμερον πρόκειται νὰ προσαχθῇ ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ διὰ ν' ἀπολογηθῇ.

'Η κατάστασις τῆς κακοποιηθείσης νεανίδος παραμένει κρίσιμος.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

'Ο κ. Πρωθυπουργὸς ἔλαβε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα τοῦ δημάρχου 'Ιωαννίνων κ. Βλαχλείδου.

«'Επὶ ἐπετείῳ ἀπελευθερώσεως θρυλικῆς πόλεως 'Ιωαννίνων ὑποβάλλομεν εἰλικρινῆ αἰσθήματα σεβασμοῦ καὶ εὐχὰς ὅπως ὑπὸ 'Υμέτεραν ἐμπνευσμένην ἀρχηγίαν τὸ "Εθνος μας ἐξέλθῃ σημερινῆς παγκοσμίου οἰκονομικῆς δυσπραγίας συνεχίζον ἐκπολιτιστικήν του ἀποστολήν».

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

'Η γενικὴ ἐπιθεώρησις Βας στρατιωτικῆς περιοχῆς ἀπηύθυνεν ἔγγραφον πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖ τὴν ἔγκρισιν ὅπως τελεσθοῦν μεγάλαι ἀσκήσεις τὸ προσεχὲς θέρος εἰς τὴν περιφέρειαν Μακεδονίας. Αἱ ἀσκήσεις αὗται θὰ εἶνε διαρκείας 10 ἡμερῶν θὰ μετάσχουν δὲ αὐτῶν τὰ στελέχη τῶν Γου καὶ Δου σωμάτων στρατοῦ, ὡς καὶ ἕνα πλοῖον τμήματα.

Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΚ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

'Ο ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Τσεχοσλοβακίας ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν μεσημβρίαν τὸν ὑφυπουργὸν τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐξήτησεν ὡρισμένας ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσαγωγῆς εἰδῶν ἐκ Τσεχοσλοβακίας.

Η ΡΥΘΜΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΙΚΟΥ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐγένετο σύσκεψις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Χατζίσκου, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν οἱ βουλευταὶ 'Αθηνῶν κ.κ. Ευστρατιάδης, Τσόχας, Λόντος, Βερροιόπουλος, Κριεζῆς, Ράλλης καὶ Λιβιεράτος καὶ ἐπιτροπὴ Παλαιοημερολογιτῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν συνεζητήθη τὸ φλέγον ζήτημα τῶν Παλαιοημερολογιτῶν.

'Ο κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ἐπιδιώκων τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχεῖαν ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος τούτου, διὰ τῆς χθεσινῆς συσκέψεως ἠθέλησε νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἀπόψεων τῶν βουλευτῶν 'Αθηνῶν.

Προσεχῶς πρόκειται νὰ συγκροτηθῇ σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐκπροσωπηθῇ καὶ ἡ 'Εκκλησία, ἵνα ἐξευρεθῇ κατάλληλος λύσις τοῦ ζητήματος.

ΔΙΑΒΗΜΑ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΩΝ

'Επιτροπὴ συντηρητικῶν αὐτοκινητιστῶν ἐπεσκέφθη τὸν κ. ὑφυπουργὸν τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐζήτησε τὴν διενέργειαν ἐλέγχου εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεως Αὐτοκινητιστῶν. 'Ο κ. Τρικούπης ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι ἐδόθη ἤδη ἐντολὴ εἰς τὸν εἰσαγγελέα νὰ μελετήσῃ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ κ. Βελλιανίτου, ἐφ' ὅσον δὲ προκύψουν, κατὰ τὴν γνώμην του, στοιχεῖα, νὰ διώξῃ τοὺς ὑπευθύνους ποινικῶς.

'Επίσης ὁ κ. ὑφυπουργὸς κατήρτισε 10μελὴ ἐπιτροπὴν, εἰς τὴν ὁποίαν περιελήφθησαν καὶ οἱ αὐτοκινητισταὶ κ.κ. Τσικλέας καὶ Σταθακόπουλος, ἥτις θὰ ἐνεργήσῃ διοικητικὸν ἔλεγχον.

Η ΔΙΩΡΥΞ ΤΗΣ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ

'Η μηχανικὴ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὑπέβαλεν εἰς τὸν κ. Π. Ράλλην μελέτην διὰ τὴν διάνοιξιν διώρυγος εἰς τὴν Χερσόνησον τῆς Κασσάνδρας, ἡ ὁποία θὰ ἑνώσῃ τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον μετὰ τοῦ κόλπου τῆς Κασσάνδρας.

'Η δαπάνη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων προϋπελογίσθη προχείρως εἰς 7 ἑκατομ. δραχμῶν.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΖΑΚΧΑΡΕΩΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 20. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— 'Ο πρόεδρος τοῦ 'Εμπορικοῦ 'Επιμελητηρίου ἐπεσκέφθη τὸν Γεν. Διοικητὴν καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν ὅπως ἐνεργήσῃ ἵνα ἐπιτραπῇ ἡ εἰσαγωγὴ 500 τόννων ζακχάρεως.

'Ο κ. Ράλλης ἐτηλεγράφησε σχετικῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ἐπίσης ἀδεία τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος ἀπεφασίσθη παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἡ εἰσαγωγὴ ζακχάρεως διὰ συναλλάγματος μέχρι ποσοστοῦ 20% ἐπὶ τῆς ἐξαμηνιαίας δυναμικότητος καὶ μέχρι τέλους Μαρτίου ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς καταβολῆς εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος 60 λεπτῶν κατὰ χιλιόγραμμον.

Η ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ, ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ, ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ

'Εκ τῶν κατηγορουμένων παραπέμπονται συμφώνως μὲ τὸ βούλευμα τῶν 'Εφετῶν νὰ δικασθοῦν ὡς φυσικοὶ αὐτουργοὶ οἱ Γ. Καραθανάσης, Παν. Φρυτζαλᾶς, Κ. Σουλιώτης, Λ. Φασουλᾶς καὶ Ν. Πολυχρονόπουλος καὶ ὡς ἠθικοὶ αὐτουργοὶ οἱ 'Ιωάν. Πολυχρονόπουλος καὶ 'Αρ. Δικαῖος.

'Ως συνεργοὶ παραπέμπονται οἱ Ι. Μαρκᾶκος, Ι. Κουρεμπανᾶς, Ι. Τζαμαλούκας, Κ. Χατζηϊωάννου καὶ Β. Μπαζιώτης.

Διὰ τοῦ ἰδίου βουλεύματος ἔχουν ἀπαλλαγῆ οἱ 'Απ. Πολυχρονόπουλος, Κ. Κολλάτος, Γ. Ρέππας, Τηλ. Συνοδινὸς δικηγόρος, Κ. Ρουμπέσης πρόεδρος τῆς Φιλικῆς 'Εταιρείας, Δ. Δημητριάδης, Ε. Σταματίου, Δ. Σεβαστιανός, Ι. Ρηγόπουλος, μέλη τῆς Φιλικῆς 'Εταιρείας, Α. Μασαλᾶς οἰνομάγειρος, Γ. Δημουλᾶς ὑπομοίραρχος, Ε. Λαζαρίδης διαφημιστής, Ξ. Οἰκονόμου σμηναγός, Κ. Δαβάκης ἀντισυνταγμ., Π. Μαυρομιχάλης βουλευτὴς καὶ ἔπαυσε πρὸς καιρὸν ἡ δίωξις τῶν Ι. Ράλλη, βουλευτοῦ 'Αθηνῶν καὶ Δ. Κολεμάνη ἐμπόρου κατοίκου Σόφιας.

Πλὴν ὅμως τῆς ἀποπείρας τῆς 6ης 'Ιουνίου ὑπάρχει καὶ ἄλλη ἀπόπειρα ἢ μᾶλλον ὑπάρχουν καὶ ἕτεραι δύο εἰσέτι ἀπόπειραι, σχεδιασθεῖσαι καὶ μὴ πραγματοποιηθεῖσαι. ἡ μία τὴν 14ην Ἀπριλίου 1933 εἰς τὸ Π. Φάληρον καὶ ἡ ἄλλη ἔξωθι τῆς Τουρκικῆς πρεσβείας τὴν 2αν Μαΐου 1932. Διὰ τὰς δύο ταύτας ἀποπείρας ἔχουν συλληφθῆ καὶ κρατοῦνται ὡς ἠθικοὶ αὐτουργοὶ ὁ δικηγόρος Μ. Μποσίνης καὶ ὡς φυσικοὶ αὐτουργοὶ οἱ Δ. Διονυσιάδης, Δ. Σπυράς, Β. Πετρόπουλος καὶ Ε. Παπανδρέου. Καὶ οὗτοι θὰ δικασθοῦν μετὰ τῶν λοιπῶν κατηγορουμένων.

ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ

Οἱ 30 ἔνορκοι, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ γίνῃ ἡ κλήρωσις, εἶνε οἱ κάτωθι:

Τακτικοί: 1) Κοντὸς Νικόλαος τοῦ Παν., κτηματίας, Βίκτωρος Οὐγκώ, 2) Βυζᾶς 'Ηλίας τοῦ Κων., φαρμακοποιὸς Κανάρη 10, 3) Σακελλαρόπουλος Νικ. τοῦ Βασ., συμβολαιογράφος, Εὐριπίδου 6, 4) Κρίτσας Χρῆστος τοῦ Κωνστ., κτηματίας, Μενάνδρου 13, 5) Δίπλας Δημ. τοῦ Εὐστρ., τραπεζιτικὸς ὑπάλληλος, 'Εθνικὴ Τράπεζα, 6) Παπακώστας Λεων. τοῦ Θεμ. φαρμακοποιός, Ἐμμ. Μπενάκη 10, 7) Νομικὸς Μιχ. τοῦ 'Αντ., ἔμπορος, 'Ερμοῦ 50 α, 8) Μπακατσούλας Η. τοῦ Κ., ἰατρός, Σολωμοῦ 36, 9) Παλα